

РЕШЕНИЕ

№ 5938

гр. София, 20.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 30.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **4533** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.256 във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Б. И.-К., действаща лично и като майка и законен представител на малолетния М. Ф. К. К., срещу бездействие на директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ (ДМОС) на Министерството на вътрешните работи (МВР) по тяхна молба от 29.01.2021г. и срещу бездействие на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) по тяхна молба от 12.03.2021г., и двете с искане за снемане на информация в Списък на И. и за предоставяне на информация във връзка с направена в същия Списък публикация. Ответниците директор на ДМОС на МВР и директор на СДВР чрез процесуалните си представители оспорват жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Установява се от съдържанието на молба вх. № А-2808/29.01.2021г. на ДМОС на МВР, че от името на двамата жалбоподатели са направени искания: 1) да бъде премахната публикация в сайта за изчезнали лица, съгласно която М. Ф. К. К. е в неизвестност и 2) да бъдат уведомени подателите за предприетите действия, за лицето, инициирало включването на детето в посочения списък, въз основа на какви документи е станало това и да им бъде предоставено копие от преписката. Във

втората част молбата има характера на искане за извършване на административни услуги по смисъла на §1, т.2, б. «в» и «г» от Допълнителната разпоредба (ДР) на Закона за администрацията (ЗА).

В отговор на молбата, първият ответник – директор на ДМОС в МВР, е уведомил подателя със свое писмо рег. № А-5340/22.02.2021г. (л.87 от делото), че инициатор на издирването е СДВР, където молбата е препратена по компетентност. Служител на СДВР е изготвил на 18.02.2021г. справка относно обявения за международно издирване малолетен (л.86). Посочва се в справката, че първоначално М. К. е бил обявен за общодържавно издирване (О.) на 27.07.2018 г. с бюл. № 208/2018 г. на СДВР и телеграма № 21986/2018 г. на ГД «Н» по постъпила молба с вх. № 513000-31695/2018 г. от бащата на детето - К. М. К.. Към молбата е приложено решение по гражданско дело № 72547/2017г. на Софийски районен съд (СРС), 117-ти състав, според което родителските права над детето са присъдени на бащата с право на майката да го вижда. На 16.08.2018 г. в СДВР постъпило писмо от ДМОС с информация, че е постъпило уведомление от СИРЕНЕ Германия, че детето и майка му са установени на територията на ФР Германия и същите са в добро физическо състояние. Във връзка с горното лице е снето от издирване с бюл. № 225/2018 г. на СДВР. На 08.02.2019 г. в СДВР е постъпила нова молба от бащата на детето, заведена с вх. № 513000-6672/2019 г. във връзка с която М. Ф. К. К. е обявен за О.. Няколко пъти е отправяно запитване до германските власти чрез ДМОС на МВР, като в СДВР са постъпвали отговори, че местонахождението на детето е неустановено.

Установява се от последващо писмо рег. № А-11879/27.04.2021г. на директора на ДМОС на МВР до директора на СДВР, че е постъпило искане по Ш. информационна система от Бюро СИРЕНЕ, Федерална Република Германия (Бюрото), за достъп до лични данни, обработвани в ШИС за обявения за издирване със сигнал в ШИС по чл. 32 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета на ЕС - М. Ф. К. К., [дата на раждане] Посочва се в писмото, че г-жа С. Б. И. - К., чрез нейния адвокат е подала молба до Бюрото за достъп до всички съхранявани данни за детето ѝ в ШИС и е поискала изтриване на сигнала по чл.33 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета на ЕС. В тази връзка от страна на компетентните немски власти е отправено искане за становище от българска страна по направените искания, включително и по отношение на това, каква конкретна информация може да ѝ бъде предоставена. Искането от страна на Бюрото е свързано с извършването на действия относно обработката на лични данни в Ш. информационна система (ШИС II) и попада изрично в обхвата на случаите, които следва да бъдат разглеждани, съгласно Вътрешните правила за организацията на работа в МВР по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР, утвърдени със заповед с рег. № 81213-1110/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи („Вътрешните правила”). Съгласно чл. 22 от последните, когато в ДМОС постъпи искане от друга държава за становище относно предоставяне на лични данни, въведени в ШИС от Република България, ДМОС изготвя обобщена справка относно искането, която се разпраща на структурата, по чиято инициатива са въведени данните. След получаване на обобщената справка, структурата, по чиято инициатива са въведени данните, изготвя становище относно целесъобразността за предоставянето на данните на заявител, като то се изпраща на ДМОС за обобщаване и предоставянето му на държавата, отправила искането. В тази връзка приложено, на директора на СДВР била предоставена обобщена справка относно личните данни, обработвани в АИС „Издирвателна дейност и НМАП”,

Н-ШИС и МОКП И. за лицето М. Ф. К. К.. В обобщената справка са изложени обстоятелствата, описани в предходната от 18.02.2021г., цитирана по-горе.

Установява се от представеното решение № 438360/02.07.2018г. по гр. д. № 72547/2017г. на Софийски районен съд, 117 състав, че с влязъл в сила съдебен акт родителските права над детето М. Ф. К. К. са предоставени за упражняване на бащата, при който ще живее (л.52-53). Съдът е постановил и предходен съдебен акт в този смисъл, за чието изпълнение е бил издаден изпълнителен лист на 05.06.2018г. (л.50). Безпротиворечиво се установява както от приетите по делото писмени доказателства, че майката е осуетила изпълнението на съдебните актове и детето не се е намирало при бащата от предоставянето на последния на упражняването на родителските права и до момента. Във връзка с доводите от страна на жалбоподателите е необходимо да се отбележи, че ирелевантни за спора са представените заповеди за незабавна защита, доколкото не променят факта на предоставено упражняване на родителските права на бащата с влязъл в сила съдебен акт; в частност относно заповедта от от 09.10.2017г., постановена по гр. д. № 65727/2017г. на СРС следва да се отбележи и, че с решение № 352111/02.03.2018г. по същото дело, влязло в сила на 04.02.2019г. (л.57-59 и 65-66) издаването ѝ е отказано. Изрично е обсъдено в мотивите на районния и на въззивния съд, че твърденията за домашно насилие са останали недоказани и, че целта на закона е да защити лица, действително пострадали от домашно насилие, а не да урежда спорове за родителски права.

По силата на чл.9, т.3 от Наредба № 8121з-465 от 26 август 2014 г. за организацията и функционирането на националната Ш. информационна система на Република България, директорът на СДВР е компетентен орган за въвеждане, актуализиране и заличаване на националните сигнали в ШИС, който отговаря за законосъобразността на тези действия (чл.10, ал.1 от наредбата). Съгласно чл.32, пар.1 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 година относно създаването, функционирането и използването на Ш. информационна система от второ поколение (ШИС II) данните относно изчезнали лица или при необходимост от установяване на местонахождението им се въвеждат в ШИС II по молба на компетентния орган на държавата членка, в случая от директора на СДВР.

С молба вх. № А-2808/29.01.2021г. на ДМОС на МВР от името на двамата жалбоподатели е направено искане да бъде премахната публикация в сайта за изчезнали лица, съгласно която М. Ф. К. К. е в неизвестност. Както беше посочено по-горе, директорът на СДВР е компетентен да въведе в ШИС данните за изчезнало лице, а съответно, и да ги заличи. Аналогично искане е отправено до директора на СДВР с молба от 12.03.2021г. (л.12).

С молбата от 29.02.2021г., на посочената дата жалбоподателите са сезирали двамата ответници да извършат заличаване на данните в 14-дневен срок, съгласно чл.256, ал.2 АПК. По изложените дотук съображения съдът в настоящия състав приема, че директорът на ДМОС в МВР не е компетентен да извърши исканото действие, а следователно, отказът му да го стори е законосъобразен. Що се отнася до директора на СДВР, то той е бил надлежно сезиран от родителя, на когото е било предоставено упражняването на родителските права, че за него детето е с неизвестно местонахождение. След първоначалното му установяване, впоследствие отново детето отново не е било открито, както и до момента. Ето защо, дори да се приеме, че съществуването на необходимите предпоставки за заличаване на данните в ШИС II не е изцяло в пределите на преценката на административния орган за целесъобразност,

която не подлежи на съдебен контрол съгласно чл.145, ал.1 АПК, то в случая не се установяват условия за извършване на исканото заличаване.

Във останалата си част молба вх. № А-2808/29.01.2021г. на ДМОС на МВР има характера на искане за административни услуги, а именно: да бъдат уведомени подателите за предприетите действия и за лицето, иницирало включването на детето в посочения списък, въз основа на какви документи е станало това, като е поискано и копие от преписката. С писмо рег. № А-5340/22.02.2021г. на директора на ДМОС на МВР пълномощникът на жалбоподателите е бил уведомен, че инициатор на включването на детето в списъка е директорът на СДВР. Другите поискани административни услуги не са били извършени. По арг. от §8 от Преходните и заключителни разпоредби на АПК, този отказ подлежи на отмяна като индивидуален административен акт. В случая обаче, доколкото преписката по делото е представена съобразно чл.152, ал.2 АПК, отмяната на отказа за предоставянето ѝ се явява лишено от предмет.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разноските по делото остават за жалбоподателите така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от ответниците искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на по 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Б. И.-К., ЕГН [ЕГН], действаща лично и като майка и законен представител на М. Ф. К. К., ЕГН [ЕГН], двамата чрез адв. Б. И. от САК, против бездействие на директора на Дирекция „Международно оперативна сътрудничество“ на Министерство на вътрешните работи и на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи по молба вх. № А-2808/29.01.2021г. на Дирекция „Международно оперативна сътрудничество“ на Министерство на вътрешните работи.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Б. И.-К., ЕГН [ЕГН], действаща лично и като майка и законен представител на М. Ф. К. К., ЕГН [ЕГН], двамата чрез адв. Б. И. от САК, против бездействие на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи по молба вх. № 513000-14433/12.03.2021г. на Столичната дирекция.

ОСЪЖДА С. Б. И.-К., ЕГН [ЕГН], действаща лично и като майка и законен представител на М. Ф. К. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерство на вътрешните работи сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. Б. И.-К., ЕГН [ЕГН], действаща лично и като майка и законен представител на М. Ф. К. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: